

Того же дѣла пресвѣщенныи кнѣзи приидоуши
 прополити въ кїевскїи и оу староу си
 въ шашагоу ума на корнѣ со глѣбскіаго
 поспѣши на голднїищѣ оу бѣппомѣ
 псарай



Того же дѣла часы поставлены на мо
 сквѣ на целнїкогѣ садѣ порѣ за це
 рковїю благоуощенїемъ . а дѣла
 ихъ мзрѣ чернецьскїи . и же но
 допришелъ и зъ сервскїа земли .

„У лето 6912. (1404) велики кнез (Василиј Први) науми часник (часовник) и постави га на своме двору код цркве Св. Благовести. Овај се пак часник назива часомер, и сваки (пуни) час удара чекићем о звоно, одмеравајући и одбројавајући часове дневне и ноћне; не удараше човек него (оно) човеку налик, самозвоно и самопокретно, чудновато лепо некако, створено човечијом оштроумношћу, премаштовито и премудро. Мајстор и уметник овога бејаше неки монах, који је дошао са Свете Горе, родом Србин, по имену Лазар, а цена овом бејаше више од 150 рубаља.“